

Suy Gẫm Lời Chúa

Bài 19

Sứ đồ Phi-e-rơ sau khi để gần cả cuộc đời phục vụ Chúa, ông tâm tình: “*Nhưng tôi còn trong nhà tạm này bao lâu, thì coi sự lấy lời răn bảo mà tình thức anh em, là bốn phận của tôi vậy*” (2Phi-e-rơ 1:13).

Ngày Sau Rồi

Thi-a-ti-rơ: Hội thánh dung túng tội lỗi (Khải thị 2:18-29)

Chúa Giê-xu muốn Hội thánh có sự thánh khiết và chỉ dẫn phương thức duy trì tính chất đó. Trong Ma-thi-ơ Chúa truyền cách đối xử với kẻ có tội (18:15-17). Có hai bình diện: a) Kêu gọi tín đồ phạm tội ăn năn và b) Không tiếp tục chấp nhận họ trong mối thông công với Hội thánh.

* Gương kỷ luật đối với A-na-nia và Sa-phi-ra. (Công vụ 5:1-11).

* Phao-lô khuyến cáo Hội thánh Cô-rinh-tô (1Cô-rinh-tô 5:1-5) và dạy về sự tinh khiết như một cô dâu hứa trinh bạch (Ê-phê-sô 5:25-27).

Dẫu vậy, Hội thánh trải qua các đời vẫn dung túng tội lỗi theo đường lối giống như Hội thánh Thi-a-ti-rơ, nơi mà tín hữu dung túng tội tà dâm thuộc linh cũng như thuộc thể.

Hội thánh Thi-a-ti-rơ thuộc nhóm thứ hai sau nhóm thứ nhất gồm ba hội thánh: Ê-phê-sô trung thành với Chúa nhưng thiếu tình yêu, Si-mec-nơ trung thành với Chúa trong thử thách, Bết-găm có đức tin và chiến đấu với điều ác. Nhưng Hội thánh Thi-a-ti-rơ, Sạt-đe và Lao-đi-xê thuộc nhóm có tình trạng tâm linh sa sút hơn. Đa số tín hữu chịu ảnh hưởng lời giảng dạy sai lạc của các giáo sư giả.

* Có một sự thoái hoá tiệm tiến xảy ra cho bảy hội thánh này, tệ hại nhất là Hội thánh Lao-đi-xê.

* Hội thánh Si-mec-nơ có kẻ “*thuộc về hội của quỷ Sa-tan*” (2:9); Hội thánh Bết-găm có kẻ làm “*ngôi của quỷ Sa-tan*” (2:13); riêng Hội thánh Thi-a-ti-rơ có mưu “*sâu hiểm của quỷ Sa-tan*” (2:24).

Những kẻ này là ai lại ở trong Hội thánh thời kỳ sau rồi? Có lẽ chúng ta không bao giờ ngờ khi Phi-e-rơ suy nghĩ và nói theo ý riêng thì Chúa Giê-xu cảnh cáo ngay: “*Ồ Sa-tan hãy lui ra đằng sau ta!*

Người làm gương xấu cho ta; vì người chẳng nghĩ đến việc Đức Chúa Trời, song nghĩ đến việc người ta” (Ma-thi-ơ. 16:23). Đây có thể là những người lãnh đạo như Phi-e-rơ, như tín hữu như A-na-nia và Sa-phi-ra (Công vụ 5). Hay “*Hy-mê-nê và A-léc-xăn-đơ đã phó cho quỷ Sa-tan rồi*” (1Ti-mô-thê 1:20).

Dựa vào các dữ kiện Thánh Kinh nêu trên, chúng ta thấy đây là những kẻ nói theo ý riêng, hành động gian dối mà lại rêu rao rằng mình hy sinh cho công việc Chúa. Kẻ chối bỏ lương tâm tốt và đức tin bị chìm đắm. Những kẻ đó kết hợp làm một hội, tôn cá nhân lên ngôi và lập quỹ kế bằng mọi thủ đoạn lừa dối, gây hoang mang như rắn (Sáng Thế Ký 3:1), có nanh vuốt hù dọa như con rồng (Khải Thị 12:3) và găm thét như sư tử (1Phi-e-rơ 5:8) để phá hại Hội thánh trên danh nghĩa hầu việc Chúa.

1. Quan hệ thư từ. (2:18c) “*Này lời phán của Con Đức Chúa Trời, là Đấng mắt như ngọn lửa và chân như đồng sáng*”. Chúa Giê-xu biết thấu bề trong lẫn bề ngoài vì Ngài có mắt như ngọn lửa.

* “*Con Đức Chúa Trời*” là danh hiệu của Đức Chúa Giê-xu, là trước giả thư này. Danh hiệu này nhấn mạnh thần tính của Ngài có cùng một bản thể với Đức Chúa Trời, đối chiếu với “*Con người*” là danh hiệu mô tả sự hạ mình khiêm nhường, cảm thông của chức năng thầy tế lễ (Hê-bơ-rơ 2:17-18).

* Là Con Đức Chúa Trời chỉ về sự đoán xét nghiêm khắc có “*mắt như ngọn lửa*” không gì che giấu được Ngài. Chúa biết rõ nguyên do việc làm của những người lầm lạc này. (Khải Thị 19:12; Đa-ni-ên 10:6). Và “*chân như đồng sáng*” (2:18) mô tả sự thánh khiết của Chúa. Các tiêu biểu của Chúa trong thư này khi đọc giữa Hội thánh chắc sẽ khiến cho hội chúng không khỏi lo sợ, khiếp đảm. “*Vì sự phán xét sẽ khởi từ nhà Đức Chúa Trời*” (1Phi-e-rơ 4:17).

2. Hội thánh. (2:18). Kinh thánh không ghi ai là người thành lập Hội thánh Si-mec-nơ và Bẹt-găm. Theo Công vụ 16:14 “*Có một người..tên là Ly-đi, quê ở thành Thi-a-ti-rơ, làm nghề buôn hàng sắc tía, vẫn kính sợ Đức Chúa Trời..*” và cả gia đình tin Chúa có thể là người thành lập Hội thánh. Tuy nhiên cũng có thể Hội thánh này được thành hình qua chức vụ của sứ đồ Phao-lô khi ông hầu việc Chúa tại Ê-phê-sô.

3. Thành phố Thi-a-ti-rơ (2:18b). Không giống Si-mec-nơ và Bẹt-găm, thành phố này xây dựng trên vùng đồng bằng nên không phải là một phòng thủ thiên nhiên quan trọng, được thành lập bởi một người kế vị vua Alexander Đại Đế. Nơi này chỉ để làm chậm bước tiến quân thù tiến đánh Bẹt-găm khi có chiến tranh mà thôi, cũng có nghiệp đoàn kỹ nghệ sản xuất tơ lụa và nghề nhuộm mà bà Ly-đi đại diện, có nghề buôn hàng sắc tía trong Công vụ 16:14.

Nơi đây cũng không có trung tâm tôn giáo quan trọng, chỉ thờ thần mặt trời là Apollo và cũng không có nhiều người Do-thái cư ngụ nơi đây.

4. Lời khen (2:19). Như những bức thư trước Chúa khen và kể đó là lời quan tâm cảnh báo. Lời khen công việc của Hội thánh này gồm bốn lãnh vực:

* *Lòng yêu thương* của họ đối với Chúa và đối với nhau, dù không vững vàng cho lắm nhưng lãnh vực yêu thương của Hội thánh này khá hơn Hội thánh Ê-phê-sô.

* Kể đến Chúa khen họ có *đức tin*. Từ “Pistis” có thể dịch là “trung tín hay trung thành” vì câu thứ 25 cho biết “*người khá bền vững điều mình đã có*”. Tình yêu thương và đức tin hay trung tín thường đi đôi với nhau (1Cô-rinh-tô 13:213; 2Cô-rinh-tô 8:7; Ê-phê-sô 1:15).

* “*Sự hầu việc và lòng nhịn nhục*”. Phát xuất từ tình yêu thương và đức tin sẽ nhịn nhục hầu việc. Vì người có lòng yêu thương sẽ bày tỏ qua hành động giúp đỡ người khác. Đó là những đức tính Chúa khen.

5. Mối quan ngại (2:20-23). Dù có ưu điểm nhưng cũng có mối quan ngại lớn trong Hội thánh này. Nan đề không đến từ bên ngoài như muông sói nhưng từ trong nội bộ, có sự thỏa hiệp mà Chúa cảnh cáo và chống lại họ. Thỏa hiệp trong hai bình diện: dung thứ cho Giê-sa-bên, dạy sai lạc dẫn đến tội tà dâm. Tên Giê-sa-bên trong thư không phải là tên thật, đây chỉ về tội giống như bà hoàng hậu của vua A-háp trong Cựu Ước mà chúng ta biết (1Vua 16:30-31). Kinh thánh cho biết tin đồ cũng có thể phạm các tội lỗi này (1Cô-rinh-tô 6:15-20; 1Cô-rinh-tô 10:21).

6. Lệnh truyền (2:24-25). Sau khi cảnh cáo một số người trong Hội thánh, Chúa an ủi phần còn lại của hội chúng là người “*chưa biết điều sâu hiểm của quỷ Sa-tan*” và Chúa không gán cho họ những gánh nặng khác. Có nghĩa họ đã chịu điều đã nêu trên là sự dạy dỗ của Giê-sa-bên cho nên Chúa cho là đủ, giờ đây hãy giữ trong trách nhiệm hầu việc Chúa đến cùng là được.

7. Lời khuyên bảo (2:26-29). Kẻ nào thắng là kẻ giữ đến cuối cùng. Chúa hứa hai điều: 1) Ban quyền cai trị các nước và 2) cai trị bằng một cây gậy sắt. Thời gian đó là một ngàn năm bình an mà có kẻ phản nghịch sẽ bị huỷ diệt. Chúa cũng hứa ban ngôi sao mai cho người trung tín, chỉ về sự giống như Chúa (Khải Thị 22:16; 2Phi-e-rơ 1:19).

Áp Dụng

a) Lòng yêu thương và đức tin là nét đặc thù của người Cơ-đốc. Xin mỗi tín hữu phải xét kỹ mình có các đức tính này chưa và nhờ Chúa phải ăn năn quay lại với Ngài.

b) Ma quỷ đang ráo riết hoạt động vì đây là thời kỳ sau rốt, nó đang giận hoảng (Khải Thị 12:12). Tội con Chúa phải đề phòng bằng cách sốt sắng cầu nguyện và sống gần gũi với Chúa và Hội thánh Ngài.

c) Chúa hứa ban phần thưởng cho người đắc thắng. Bạn đang thắng hay đang thất bại?